

El mufló comparteix malalties amb els ungulats domèstics

04/2009 - **Ciència Animal**. El mufló, un ungulat salvatge del subordre dels remugants i considerat l'avantpassat més directe de l'ovella domèstica, pot participar en l'epidemiologia d'algunes de les malalties que comparteix amb l'ovella i altres ungulats domèstics com la cabra o la vaca. O almenys, aquesta és la conclusió a la que han arribat l'Institut de Investigació en Recursos Cinegètics (IREC) i el Servei d'Ecopatologia de Fauna Salvatge (SEFaS) de la Universitat Autònoma de Barcelona, després de detectar la presència d'anticossos enfront alguns agents infecciosos que es transmeten a través de les paparres. Els muflons van ser introduïts a la Península Ibèrica a mitjans del segle passat, i al centre-sud d'Espanya es troben en finques tancades i gestionades per la mà de l'home, la qual cosa suposa que es formin grans grups d'animals. Aquesta aglomeració d'ungulats salvatges i domèstics pot afavorir la transmissió d'algunes de les malalties detectades que, en alguns casos, també poden afectar a l'home.

El mufló (*Ovis aries musimon*) és un ungulat introduït a la Península Ibèrica a la segona meitat del segle XX, molt proper a l'ovella domèstica.

El mufló (*Ovis aries musimon*) és un ungulat introduït a la Península Ibèrica a la segona meitat del segle XX, molt proper a l'ovella domèstica. Com a espècie introduïda pot compartir malalties amb els remugants domèstics, com ara l'ovella, però també la cabra o la vaca. Al centre-sud d'Espanya, els muflons es poden trobar en finques dedicades a la caça, amb tanques i alimentació proporcionada per l'home, per a mantenir una densitat artificialment elevada d'aquesta i altres espècies de caça major, com el senglar, el cérvol i la daina.

Per avaluar l'estat sanitari dels muflons de la zona, així com el seu potencial per a transmetre malalties als ungulats domèstics, es va establir una col·laboració entre l'Institut de Investigació en Recursos Cinegètics (IREC) i el Servei d'Ecopatologia de Fauna Salvatge (SEFaS) de la Universitat Autònoma de Barcelona. Es va determinar la presència d'anticossos contra *Anaplasma* spp., *Brucella* spp., el virus de la diarrea vírica bovina (BVDV), *Chlamydomphila abortus*, *Coxiella burnetii* (l'agent causal de la Febre Q), *Mycobacterium avium* ssp. *paratuberculosis* (MAP) i el virus del Maedi-Visna a mostres de sèrum de 101 muflons provinents del centre-sud d'Espanya. Totes aquestes malalties poden afectar també als animals domèstics, i algunes són zoonosis, és a dir, també poden causar malalties a l'home. A més, el BVDV pertany a la família dels pestivirus, uns virus que afecten a vaques i ovelles i que són els responsables de diversos brots de mortalitat d'isards (*Rupicapra pyrenaica*) al Pirineu català, que també estan essent investigats des del Servei d'Ecopatologia de Fauna Salvatge (SEFaS). Es van trobar anticossos front a *Anaplasma* spp. (22.2%), *C. burnetii* (4.0%), MAP (1.0%) i *C. abortus* (1.0%).

Els dos agents infecciosos més freqüents al nostre estudi, *Anaplasma* spp. i *C. burnetii*, es transmeten mitjançant paparres. Així, tot i que els muflons semblen no participar de manera rellevant a l'epidemiologia d'algunes de malalties analitzades, en les circumstàncies d'alta densitat d'ungulats i maneig humà que es donen al centre-sud d'Espanya poden suposar un risc afegit per aquelles malalties transmeses per paparres.

Jorge Ramón López Olvera

Departament de Medicina i Cirurgia Animals

Universitat Autònoma de Barcelona

"Serological survey of selected infectious diseases in mouflon (*Ovis aries musimon*) from south-central Spain"; European Journal of Wildlife Research, 2009, Vol 55, Iss 1, pp 75-79; JR López-Olvera, D Vidal, J Vicente, M Pérez, L Luján, C Gortázar.